



VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

MARCEL VANDERDONCKT

echtgenoot van Mevrouw

PAULA DRISSE

Rustend onderwijzer

Sekretaris van de Krijgsgevangenen 1940-1945

Afdeling Ronse

Oudstrijder 1940-1945

Krijgsgevangene van de oorlog 1940-1945

Herinneringsmedaille van de oorlog 1940-1945

met twee gekruiste sabels

Medaille van de krijgsgevangenen 1940-1945

met één staafje

Verermerkt met verscheidene eretekens,

geboren te Schorisse op 31 mei 1917 en plotseling overleden te Ronse op 24 december 1932, gesterkt door de H. Sacramenten «in extremis».

Onverwacht ging hij van ons heen. Wie hem kende wist dat hij een man was die steeds recht door zee stapte. Het woord verantwoordelijkheid had voor hem geen ijdele inhoud. Jong verliet hij het ouderlijk huis om onderwijzer te worden bij de Broeders van Oostakker-Lourdes. Hij zat boordevol plannen. Maar een onmenselijke oorlog besliste er anders over.

Als officier ging hij zijn mannen voor in de strijd, en ook in krijgsgevangenschap. Hij keerde terug, getekend maar gelukkig weer bij de zijnen te mogen vertoeven. De jaren vlogen voorbij. Honderden leerlingen leerden hem waarderen als een streng en gewetensvol onderwijzer. Welverdiend kon hij op rust gaan... hij had nog zoveel te doen ! Lang heeft hij er niet van genoten, maar wat hij deed was goed gedaan. Hij gaat ons voor naar de Vader, maar hij blijft steeds in onze gedachten verder leven.

Liefste vrouw, ik ga onverwacht ; heb sterkte en zet mijn onvoltooid werk verder.

Liefste kinderen, wij hadden gehoopt nog lang samen te blijven maar ons Heer heeft het anders beslist. Draag zorg voor mijn kleinkinderen, ik heb ze maar kort liefgehad. Zorg voor hen in de traditie van onze familie.

C'était un homme tout d'une pièce. Ce qu'il entreprenait, il le faisait consciencieusement, plein de dévouement et d'abnégation : que ce fut à l'école où ses élèves le craignaient et en même temps le vénéraient ; à la maison, dans sa famille, où rien n'était trop lourd, ni de trop, pour satisfaire les désirs de ceux qu'il aimait ; pour ses compagnons de captivité où il entretenait l'amitié et la bonne humeur.

Marcel, nous aurions voulu te garder longtemps encore parmi nous, car tant de personnes avaient besoin de toi, besoin de ta tendresse, de ton amitié, de ton esprit d'organisation.

Tendre épouse, cette séparation si brusque t'afflige et te désole : prends courage et pense que tu es des enfants et des petits-enfants à entourer de ton affection.

Enfants et petits-enfants bien aimés, maman a besoin de toute votre tendresse pour surmonter sa peine et sa douleur ; aidez-la afin que je puisse continuer à vivre parmi vous.

Adieu, compagnons d'école et de captivité, amis sincères : un jour nous nous retrouverons dans une félicité éternelle.

Mw Marcel VANDERDONCKT-DRISSE,

Hr en Mw Luc LINTHOUT-VANDERDONCKT, en Vincent,

Hr en Mw Michel VANDERDONCKT-SPIEERS, Olivier en Aurélie,

De families VANDERDONCKT, STOCKMAN, DRISSE en DESCAMPS,

danken voor de blijken van medevoelen en gebed.

remercient pour vos marques de sympathie et votre prière.



MARCEL VANDERDONCKT

31 - 5 - 1917

24 - 12 - 1982